



NUCLEARELECTRICA

Avizat,  
Presedintele Consiliului de Administratie  
Alexandru Sandulescu

### NOTA

**privind aprobarea Raportului de analiza cu privire la cauzele care au condus la efectuarea platilor in suma de 1.035.140 lei (cu titlu de despagubiri, cheltuieli de judecata si cheltuieli de executare platite in baza unor hotarari definitive si irevocabile ale instantelor de judecata), in conformitate cu Decizia Curtii de Conturi a Romaniei nr. 16/11.05.2015**

- I. Aspecte generale/competenta. Contextul necesitatii aprobarii de catre Adunarea Ordinara a Actionarilor a Raportului de analiza cu privire la cauzele care au condus la efectuarea platilor in suma de 1.035.140 lei (cu titlu de despagubiri, cheltuieli de judecata si cheltuieli de executare platite in baza unor hotarari definitive si irevocabile ale instantelor de judecata), in conformitate cu Decizia Curtii de Conturi a Romaniei nr. 16/11.05.2015**

In perioada 12 ianuarie 2015 – 10 aprilie 2015, Curtea de Conturi a Romaniei – Departamentul IV - a efectuat o actiune de verificare la subscrisa, cu tema “*Controlul privind situatia, evolutia si modul de administrare a patrimoniului public si privat al statului precum si legalitatea realizarii veniturilor si efectuarii cheltuielilor in perioada 2012-2014 la Societatea Nationala Nuclearelectrica S.A.*”.

In urma acestei actiuni de verificare, echipa de auditori publici externi a intocmit **Raportul de control nr. 4371 din 10.04.2015**. In cuprinsul acestui Raport, printre constatările echipei de control a Curtii de Conturi la punctul 3.1.7. auditorii au retinut ca abatere de la legalitate si regularitate „*neurmarirea recuperarii platilor efectuate in suma de 1.035.140 lei pentru despagubiri, cheltuieli de judecata, stabilite de instantele de judecata*”.

Impotriva Raportului, avand in vedere dispozitiile Regulamentului privind organizarea si desfasurarea activitatilor specifice Curtii de Conturi, precum si valorificarea actelor rezultate din aceste activitati (“Regulamentul Curtii de Conturi” sau “Regulament”), Societatea Nationala Nuclearelectrica S.A. (“SNN”) a formulat **Obiectiuni (Anexa 2)** inregistrate la Curtea de Conturi a Romaniei sub nr. 128495/27.04.2015 inclusiv cu privire la pct. 3.1.7 din Raport mentionat mai sus.

Obiectiunile subscrisei nu au fost retinute de catre Curtea de Conturi a Romaniei si, in baza Regulamentului anterior mentionat, punctele 174 si urm. – Subsectiunea 5, Curtea de Conturi a Romaniei – Departamentul IV – a emis **Decizia nr.16/11.05.2015** pentru inlaturarea deficientelor constatate si consemnate in Raportul de control nr. 4371 din 10.04.2015. La punctul II.9 din Decizie (pag. 18) se dispun urmatoarele masuri: “*reanalizarea cauzelor care au condus la efectuarea platilor in suma de 1.035.140 lei (cu titlu de despagubiri/cheltuieli de judecata/cheltuieli de executare), in vederea identificarii persoanelor vinovate de producerea pagubei inregistrate ca urmare a acestor plati, prezentarea si aprobarea rezultatului analizei*”

*in consiliul de administratie si AGA, dupa care, se va pune in aplicare hotararea acestora, dupa caz, se vor dispune masuri de recuperare in conditiile legii (inclusiv a beneficiilor nerealizate), corectarea rezultatelor contabile inregistrate, determinarea eventualelor diferente cuvenite bugetului de stat inclusiv a dividendelor cuvenite actionarului unic si virarea acestora pe destinatiile legale inclusiv accesoriile aferente calculate pana la data platii (pentru inlaturarea abaterilor prezentate la pct.7 din Decizie)”.*

**Impotriva Deciziei** referite mai sus, respectiv inclusiv cu privire la masurile dispuse la punctul II.9 si cu privire la abaterea constatata in dispozitivul Deciziei la punctul 7, subscria am formulat, in baza art. 204 si urm. (Subsectiunea 8) din Regulament, **Contestatie** inregistrata la Curtea de Conturi a Romaniei sub nr.131202 din 29.05.2015. Prin Adresa Curtii de Conturi a Romaniei – Departamentul IV – nr. IV/40.362/20.07.2015, inregistrata la SNN sub nr. 8701/20.07.2015, ne-a fost comunicata **Incheierea** nr. 59 din 17.07.2015 (“Incheierea”) (Anexa 5) a Comisiei de solutionare a contestatiilor din cadrul Curtii de Conturi a Romaniei, emisa in baza dispozitiilor art. 219, Subsectiunea 9 din Regulament. Potrivit acestei Incheieri, Comisia de solutionare a contestatiilor, in baza Raportului de control, a Deciziei si a Contestatiei subscrisei, “*a analizat argumentele prezentate in Contestatie, aspectele prezentate in Raportul de Control, precum si prevederile legale aplicabile in acest domeniu, rezultand ca argumentele prezentate nu aduc elemente noi care sa modifice Decizia nr. 16/2015*”.

Impotriva actelor administrative Incheiere, Decizie si Raport, la data de 07.08.2015, SNN a formulat actiune in contencios administrativ solicitand anularea partiala a acestor acte administrative, inclusiv suspendarea punerii in executare a acestora. Cererile de chemare in judecata promovate de SNN impotriva actelor administrative emise de Curtea de Conturi sunt in curs de inregistrare pe rolul Curtii de Apel Bucuresti.

## **II. Propuneri**

Termenul stabilit pentru implementarea masurilor dispuse de Curtea de Conturi prin Decizie este 30.10.2015. Avand in vedere faptul ca masura dispusa de Curtea de Conturi presupune prezentarea si aprobarea rezultatului analizei cauzelor care au condus la efectuarea platilor in suma de 1.035.140 lei (cu titlu de despagubiri/cheltuieli de judecata/cheltuieli de executare) de adunarea generala a actionarilor, supunem aprobarii Adunarii Generale Ordinare a Actionarilor Raportul de analiza cu privire la cauzele care au condus la efectuarea platilor in suma de **1.035.140 lei** (cu titlu de despagubiri, cheltuieli de judecata si cheltuieli de executare platite in baza unor hotarari definitive si irevocabile ale instantelor de judecata), in conformitate cu Decizia Curtii de Conturi a Romaniei nr. 16/11.05.2015 din Anexa la prezenta Nota.

**Director general**  
**Daniela Lulache**

**Director Financiar**  
**Mihai Darie**

**Director Directia Juridica si Afaceri Corporatiste**  
**Laura Constantin**

**RAPORTUL DE ANALIZA cu privire la cauzele care au condus la efectuarea platilor in suma de 1.035.140 lei (cu titlu de despagubiri, cheltuieli de judecata si cheltuieli de executare platite in baza unor hotarari definitive si irevocabile ale instantelor de judecata), in conformitate cu Decizia Curtii de Conturi a Romaniei nr. 16/11.05.2015**

**I. Analiza situatiilor care au generat presupusa abatere de la legalitate si regularitate constatata de Curtea de Conturi.**

**I.1 Cu privire la pct. 3.1.7 a) din Raportul de control prin care auditorii publici externi au constatat ca “...prin revocarea inainte de termen a celor 3 membri CA, fara a se stabili vreo culpa in sarcina acestora, entitatea a platit conform art. 6 alin. (2) din contractele incheiate, despagubiri si cheltuieli de judecata in suma de 87.638 lei, la care se adauga contributia entitatii la bugetele asigurarilor sociale, de 40.449 lei, rezultand o suma totala de 128.087 lei pentru care nu a intreprins masuri de recuperare.”**

**Situatia de fapt cu privire la revocarea celor trei membri ai Consiliului de Administratie**

La data de 13.11.2008, ca urmare a numirii in calitate de membri ai Consiliului de Administratie al SNN, in temeiul prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societatile, au fost incheiate contracte de administratie cu administratorii SNN, printre care si cu dna. Aurica Gereanu si cu dnii. Teodor Minodor Chirica si Vlad Alexandru Velcu.

Durata contractelor a fost stabilita pana la data de 22.11.2011. Contractele de administratie aveau un format standardizat conform Hotararii Adunarii Generale a Actionarilor nr. 7/13.11.2008 prin care a fost aprobat Contractul de administratie pentru membrii Consiliului de administratie. In cadrul acestor contracte, art. 6 alin.2 mentioneaza in mod expres ca societatea datoreaza despagubiri in cuantum de 12 indemnizatii lunare brute in cazul revocarii administratorului fara justa cauza. Aceasta prevedere a fost inclusa in cuprinsul contractelor de administratie ca o aplicare a dispozitiilor art. 137<sup>1</sup> alin. 4 din Legea 31/1990 a societatilor, care stipuleaza ca “*Administratorii pot fi revocati oricand de catre adunarea generala ordinară a actionarilor. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, administratorul este îndreptățit la plata unor daune-interese*”.

La inceputul anului 2009 au survenit o serie de modificari in componenta Consiliului de Administratie, respectiv, intr-o prima etapa, dl. Teodor Minodor Chirica a fost revocat din calitatea de membru al Consiliului de Administratie, prin Hotararea AGOA nr. 2/26.01.2009. Mandatul de vot al reprezentantilor statului roman in AGOA a fost aprobat prin Ordinul Ministrului Economiei nr. 90/2009 emis la data de 24.01.2009, care prevedea, la art. 2 alin. (1) ca “*Reprezentantii statului in AGA de la SNN S.A. se mandateaza sa desemneze, in vederea alegerii in calitate de membru al Consiliului de Administratie al societatii nationale, pe domnul Budulan Pompiliu, in locul domnului Chirica Minodor Teodor*”. Ulterior, dna. Aurica Gereanu si dnul. Vlad Alexandru Velcu au fost revocati din calitatea de membri ai Consiliului de Administratie SNN, prin Hotararea AGOA nr. 3/13.02.2009. Mandatul de vot al reprezentantilor statului roman in AGOA a fost aprobat prin Ordinul Ministrului Economiei nr. 189/11.02.2009. De mentionat ca ambele hotarari AGOA anterior mentionate, precum si Procesele-verbale aferente sedintelor AGOA din datele de 26.01.2009 si, respectiv, 19.02.2009, nu cuprind nicio mentiune cu privire la motivele deciziilor de revocare.

La data revocarii administratorilor Teodor Minodor Chirica, Aurica Gereanu si Vlad Alexandru Velcu din functia administratori, Statul Roman, prin Ministerul Economiei, si Fondul Proprietatea S.A. erau cei doi actionari ai SNN (societate comerciala administrata in sistem unitar), Ministerul Economiei fiind actionar majoritar, cu o participatie de circa 92%, asadar hotararile in cadrul adunarilor generale ale actionarilor SNN se luau cu votul actionarului majoritar, Statul Roman.

Drept urmare a revocarilor fara justa cauza a celor 3 din functia de administratori, societatea a fost obligata in temeiul hotararilor judecatoresti definitive si irevocabile pronuntate in litigiile descrise in continuare, sa plateasca despagubiri.

## **Descrierea, pe scurt, a litigiilor care a generat presupusa abatere de la legalitate si regularitate constatata de Curtea de Conturi**

(i) Prin Sentinta civila (fond) nr. 15845/16.12.2009 pronuntata de catre Judecatoria Sectorului 1, Bucuresti (in prima instanta) in dosarul nr. 11344/299/2009, SNN a fost obligata la plata, catre reclamantul Vlad Alexandru Velcu, a sumei de 64.200 de lei, reprezentand drepturi banesti cuvenite conform contractului de administratie din 13.11.2008, precum si 3.726,20 de lei, reprezentand cheltuieli de judecata in faza de fond. Prin Decizia civila (recurs) nr. 1530/18.11.2011 (irevocabila), pronuntata de Tribunalul Bucuresti, in dosarul nr. 54764/3/2010, instanta a respins recursul formulat de catre SNN ca nefondat si a obligat SNN la plata sumei de 4960 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata in recurs. Precizam ca reclamantul Vlad Alexandru Velcu a executat silit SNN, prin executor judecatoresc.

(ii) Prin Sentinta civila (fond) nr. 12804/06.07.2012 pronuntata de catre Judecatoria Sectorului 1, Bucuresti, in solutionarea dosarului nr. 4052/299/2012, s-a admis, in parte, actiunea reclamantului Teodor Minodor Chirica si SNN a fost obligata la plata sumei de 802,92 de lei, reprezentand drepturi banesti cuvenite conform contractului de administratie din 13.11.2008, precum si a sumei de 61,05 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata. Prin Decizia civila (recurs) nr. 3953/2013 (irevocabila), pronuntata de catre Tribunalul Bucuresti, in solutionarea dosarului nr. 4052/299/2012, s-a admis recursul declarat de reclamantul Teodor Minodor Chirica, SNN fiind obligata la plata sumei de 64.200 de lei, cu titlu de daune interese, reprezentand drepturi banesti cuvenite conform contractului de administratie din 13.11.2008, pentru revocarea fara justa cauza din calitatea de administrator in Consiliul de Administratie al SNN, precum si a sumei de 2.577,26 lei cheltuieli de judecata in fond si 2.952,5 lei – cheltuieli de judecata in recurs. Reclamantul a executat SNN prin executor judecatoresc. Totodata, SNN a virat suma de 40.449 lei, reprezentand contravaloarea contributiei la bugetul asigurarilor sociale.

(iii) Prin Sentinta civila nr. 12517/29.06.2012 pronuntata de catre Judecatoria Sectorului 1, Bucuresti (in prima instanta) in dosarul nr. 3466/299/2012, SNN a fost obligata la plata, catre reclamanta Gereanu Aurica, a sumei de 64.200 de lei, reprezentand daune-interese, precum si suma de 5380 de lei, reprezentand cheltuieli de judecata in faza de fond. Prin Decizia civila (recurs) nr. 3611/30.10.2013 pronuntata in dosarul nr. 3466/299/2012\* al Tribunalului Bucuresti, instanta de recurs a admis recursul SNN (in fapt, a admis solicitarea SNN privind aplicarea unei alte modalitati de calcul al sumelor reprezentand despagubirile in discutie), a modificat, in parte, sentinta de fond anterior mentionata, si a obligat SNN la plata catre reclamanta Gereanu Aurica a sumei totale de 804 de lei, reprezentand despagubiri - cu titlu de daune interese, precum si suma de 176,82 de lei – cu titlu de cheltuieli de judecata, iar Gereanu Aurica a fost obligata la plata, catre SNN, a sumei de 1.444,46 de lei, reprezentand cheltuieli de judecata. Avand in vedere faptul ca cele doua creante s-au compensat, in final reclamanta Gereanu Aurica a fost obligata sa achite SNN numai diferenta de 463,64 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata.

### **Analiza cauzelor care au condus la efectuarea platilor in suma de 128.087 lei (despagubiri si cheltuieli de judecata in valoare de 87.638 lei la care se adauga contributia la bugetele asigurarilor sociale in valoare de 40.449 lei)**

Revocarea fara justa cauza a administratorilor SNN a fost, **potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, un act de dispozitie al actionarilor, in care societatea nu a avut niciun amestec si nicio putere de decizie**. Plata de daune-interese administratorilor care au fost revocati este permisa de dispozitiile art. 137<sup>1</sup> alin. 4 din Legea nr. 31/1990 potrivit caruia *“Administratorii pot fi revocati oricand de catre adunarea generala ordinara a actionarilor. In cazul in care revocarea survine fara justa cauza, administratorul este indreptatit la plata unor daune-interese”*. Potrivit legii societatilor, consiliul de administratie raspunde in fata actionarilor societatii si nu invers. **Actionarii societatii sunt proprietarii acesteia, decidentii cu privire la modul de organizare si functionare ale societatii. In fapt, actionarii societatii, ca proprietari ai acesteia, pot adopta, in mod liber si suveran, decizii cu privire la revocarea consiliului de administratie, cu sau fara justa cauza**, decizia le apartine exclusiv - si, intr-o astfel de situatie, nici nu se poate spune ca vorbim despre un prejudiciu.

Prin urmare, actionarii si-au asumat aceasta obligatie de dezdaunare fata de administratori si evident ca, la momentul revocarii acestora, actionarii aveau reprezentarea juridica a consecintelor hotararilor luate, asumandu-si aceste consecinte. Actionarii societatii sunt proprietarii acesteia, decidentii cu privire la modul de organizare si functionare ale societatii. In fapt, actionarii societatii, ca proprietari ai acesteia, pot adopta,

in mod liber si suveran, decizii cu privire la revocarea consiliului de administratie, cu sau fara justa cauza, decizia le apartine exclusiv - si, intr-o astfel de situatie, nici nu se poate spune ca vorbim despre un prejudiciu provocat societatii, nefiind incalcata nicio prevedere legala prin revocarea administratorilor si, prin urmare, nu putem discuta de savarsirea unei fapte ilicite pentru a putea fi atrasa raspunderea.

Curtea de Conturi retine ca SNN ar fi trebuit sa intreprinda masuri de recuperare a prejudiciului dar subliniem faptul ca o asemenea actiune in instanta ar fi considerata inadmisibila de instanta de judecata atata timp cat nu exista un temei legal ca societatea sa formuleze o actiune in raspundere impotriva actionarilor sai. Nu exista nicio obligatie a actionarilor fata de societate de a plati despagubiri in cazul in care acestia decid revocarea membrilor Consiliului de Administratie, atata timp cat este dreptul legal exclusiv al actionarilor de a revoca administratorii cu sau fara justa cauza.

Asadar, pentru recuperarea sumelor platite de societate cu titlul de daune interese pentru revocarea a trei membri ai Consiliului de Administratie nu exista actiune in regres in contextul in care:

- **revocarea acestora inainte de expirarea contractului de administratie a fost decisa printr-o hotarare a adunarii generale a actionarilor** (in care mandatul de vot al reprezentantilor statului in AGA SNN a fost aprobat printr-un ordin al ministrului);
- revocarea, indiferent ca a avut sau nu justa cauza, a fost, **potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 a societatilor, un act de dispozitie al actionarilor, in care societatea nu a avut niciun amestec si nicio putere de decizie;**
- Plata de daune-interese administratorilor care au fost revocati este permisa de dispozitiile art. 137<sup>1</sup> alin. 4 din Legea nr. 31/1990.

**1.2 La pct. 3.1.7 b) din Raportul de control auditorii publici externi au constatat “Efectuarea de plati in suma estimata de 440.374 lei, cu titlu de daune-interese, reprezentand drepturi banesti, cheltuieli de judecata si executari silite, in contul directorului general al entitatii, la care se adauga suma de 111.893 lei, reprezentand contributiile angajatorului la bugetele asigurarilor sociale”**

#### **Scurta prezentare a situatiei de fapt**

In fapt, Teodor Minodor Chirica a fost revocat din calitatea de director general al SNN prin Hotararea Consiliului de Administratie nr. 2/26.01.2009, in baza Hotararii Adunarii Generale Ordinare a Actionarilor nr. 2/26.01.2009 si in baza Ordinului Ministrului Economiei nr. 90/2009 emis la data de 24.01.2009, fara a fi precizat vreun motiv pentru revocare. Prin contractul de mandat din 01.07.2008 incheiat de Teodor Minodor Chirica cu SNN, aceasta din urma era obligata sa suporte fata de reclamantul in cauza, despagubiri (daune-interese) in eventualitatea revocarii reclamantului fara justa cauza din calitatea de director general al SNN.

#### **Descrierea, pe scurt, a litigiilor care au generat presupusa abatere de la legalitate si regularitate**

Prin Sentinta civila nr. 13157/13.07.2012 (pronuntata de Judecatoria Sectorului 1, Bucuresti, in dosarul de fond nr. 3850/299/2012), s-a admis, in parte, actiunea reclamantului Chirica Teodor Minodor si SNN a fost obligata la plata sumei de 80.292 de lei, cu titlu de daune materiale, precum si a sumei de 4037 de lei, cu titlul de cheltuieli de judecata. Prin Decizia civila nr. 49A/12.03.2013 pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul de apel nr. 3850/299/2012, a fost admis apelul formulat de Teodor Minodor Chirica si, in consecinta, sentinta anterior mentionata a fost schimbata si SNN a fost obligata la plata sumei de 411.054 de lei, cu titlul de daune interese, precum si la plata sumei de 13.186,54 de lei, cu titlul de cheltuieli de judecata la fond si 5.849 de lei, cheltuieli de judecata in apel. Prin Decizia civila nr. 1756/09.10.2013 (irevocabila), pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti, in dosarul de recurs nr. 3850/299/2012, recursul SNN a fost respins ca nefondat.

**Analiza cauzelor care au condus la efectuarea platilor in suma de 552.267 lei (despagubiri si cheltuieli de judecata in valoare de 440.374 lei la care se adauga contributia la bugetele asigurarilor sociale in valoare de 111.893 lei)**

Prin hotararea AGOA nr. 2/26.01.2009, Consiliul de Administratie al societatii a fost imputernicit sa intreprinda formalitatile privind incetarea contractului de mandat al directorului general incheiat cu dl. Chirica Minodor Teodor. Mai mult decat atat, in Ordinul Ministerului Economiei nr. 90/24.01.2009 a fost

mentionat in mod expres faptul ca domnul Chirica Minodor Teodor se elibereaza din functia de director general al societatii.

Astfel, originea deciziei de revocare a directorului general sta intr-o hotarare a actionarilor, in fata carora Consiliul de Administratie, in calitate de organ executiv, raspunde si este obligat sa aduca la indeplinire toate hotararile acestora (care nu sunt contrare legii).

Si revocarea dlui. Chirica din functia de Director general, indiferent ca a avut sau nu justa cauza, a fost, potrivit Legii nr. 31/1990, un act de dispozitie al actionarilor, in care societatea nu a avut niciun amestec si nicio putere de decizie, Consiliul de Administratie doar punand in executare hotararea actionarilor.

Potrivit legii societatilor, consiliul de administratie raspunde in fata actionarilor societatii dar nu exista situatia inversa, in sensul ca actionarii sa raspunda in fata consiliului de administratie pentru deciziile adoptate, deoarece actionarii societatii sunt proprietarii acesteia, decidentii cu privire la modul de organizare si functionare ale societatii.

Reluand argumentele prezentate la punctul precedent, aratam ca daca, prin absurd, am admite ca decizia actionarilor ar fi produs un prejudiciu societatii, nu este posibil ca recuperarea acestui prejudiciu sa poata fi facuta de catre societate, prin consiliul de administratie si/sau prin directorul general, de la actionarii societatii, **intrucat Legea nr. 31/1990 nu recunoaste niciun drept de actiune al administratorilor sau al conducerii executive impotriva actionarilor societatii.**

Asa cum am sustinut anterior, in fapt, actionarii societatii, ca proprietari ai acesteia, pot adopta, in mod liber si suveran, decizii cu privire la organele de conducere si, intr-o astfel de situatie, nu exista prejudiciu. In ceea ce priveste costurile pe care actionarii si le asuma, ca o consecinta a revocarii fara justa cauza a directorilor, nu reprezinta un prejudiciu, ci o consecinta a exercitarii, in comun, de catre actionari, a dreptului lor de proprietate.

Art. 143<sup>1</sup> alin. 4 din Legea nr. 31/1990 stabileste ca *“Directorii pot fi revocati oricand de catre consiliul de administratie. In cazul in care revocarea survine fara justa cauza, **directorul in cauza este indreptatit la plata unor daune-interese.**”*

Astfel, avand in vedere cele de mai sus, inclusiv legiuitorul permite plata de daune-interese in cazul revocarii fara justa cauza a directorilor si, din aceasta perspectiva, sumele platite in baza contractelor de mandat incheiate, in baza hotararilor judecatoresti definitive si irevocabile si in baza prevederilor legale invocate mai sus, nu pot fi considerate prejudiciu.

Modalitatea de identificare a daunelor-interese era mentionata in forma contractului de mandat incheiat de dl.Chirica cu SNN aprobat prin Hotararea Consiliului de Administratie nr. 8/03.07.2008. Revocarea fara justa cauza este reglementata prin Legea nr. 31/1990 si, deci, atunci cand actionarii decid in acest sens, ei nu incalca legea, clauzele contractuale fiind asumate de societate de la bun inceput si fiind uzuale in acest tip de contracte, nefiind incalcata nicio prevedere legala in acest sens. Subliniem faptul ca in contractul de mandat al Directorului general revocat se mentioneaza in mod expres dreptul la daune-interese in cazul revocarii fara justa cauza. Precizam ca forma contractului de mandat incheiat de dl.Chirica cu SNN a fost aprobata prin Hotararea Consiliului de Administratie nr. 8/03.07.2008.

**1.3 La pct. 3.1.7 c) din Raportul de control auditorii publici externi au evidentiat ca abatere “Efectuarea de plati in suma estimativa de 278.246 lei, reprezentand despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate, precum si alte drepturi, pentru concedierea unui angajat al SNN SA (la care se adauga contributia entitatii la bugetele asigurarilor sociale, in suma de 76.542 lei).”**

#### **Scurta prezentare a situatiei de fapt**

In cadrul descrierii abaterii de la legalitate si regularitate la pct. 3.1.7 lit.c) auditorii publici au constatat efectuarea de plati in suma estimativa de 278.246 lei, reprezentand despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate, precum si alte drepturi, pentru concedierea unui angajat al SNN (Ivascu Tiberiu) la care se adauga contributia entitatii la bugetul asigurarilor sociale in suma de 76.542 lei.

Mentionam ca acest litigiu a fost generat de o situatie de fapt care a avut o natura obiectiva: in primavara anului 2009, la nivelul societatii au fost infiintate o serie de posturi de consilier/consilier principal. In anul 2012, Consiliul de Administratie a decis o reorganizare prin desfiintarea unor posturi de consilier/consilier

principal, infiintandu-se, in acelasi timp, posturi de executie, in urma acestei reorganizari rezultand o reducere a organigramei cu 6 posturi si, totodata, modificarea organigramei si a statutului de functii ale SNN in mod corespunzator. Fiecare consilier a primit o notificare prin care era instiintat asupra posibilitatii de a se inscrie la concurs pentru ocuparea unui post vacant nou creat. Tiberiu Ivascu, desi initial s-a inscris la concurs, nu s-a mai prezentat la concurs si nici nu a anuntat in vreun fel societatea despre motivul absentei sale. In aceste conditii, Tiberiu Ivascu a fost concediat si a contestat aceasta decizie la instanta competenta.

### **Descrierea, pe scurt, a litigiilor care au generat presupusa abatere de la legalitate si regularitate**

Prin Contestatia formulata, contestatorul Tiberiu Ivascu a solicitat anularea deciziei emise de SNN de incetare a contractului sau individual de munca nr.177/08.06.2012, obligarea SNN la reangajarea sa (reintegrarea in functie) pe acelasi post, ocupat de catre contestator anterior concedierii sale (consilier principal in cadrul Inspectiei Generale) si plata, de catre SNN, a unor despagubiri, egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate, si cu celelalte drepturi, de care contestatorul ar fi beneficiat daca nu ar fi fost concediat. Ulterior, printr-o Cerere completatoare, contestatorul a criticat legalitatea si temeinicia emiterii, de catre SNN, a Deciziei nr. 227/11.07.2012.

In fapt, prin Hotararea Consiliului de Administratie al SNN nr. 7/14.05.2012, s-a decis desfiintarea tuturor posturilor de consilier/consilier principal din cadrul SNN Executiv, pe motivul ca aceste posturi implicau, in realitate, realizarea unor activitati de executie.

Contestatorul Tiberiu Ivascu a fost concediat din postul de consilier principal in cadrul Departamentului Inspectie Generala, in temeiul art. 65 din Codul Muncii, pentru motive care nu au legatura cu persoana angajatului. Subscrisa a organizat un concurs pentru ocuparea unor posturi specifice de executie, create dupa desfiintarea posturilor de consilieri anterior mentionate dar contestatorul Tiberiu Ivascu nu s-a prezentat la concursul astfel organizat, intrand in concediu medical. In aceasta situatie, Societatea a amanat, printr-o decizie, punerea in efectivitate a deciziei de concediere pana dupa perioada de suspendare a contractului individual de munca, ce a intervenit ca urmare a incapacitatii temporare de munca a contestatorului Tiberiu Ivascu.

In prima instanta, dosar nr.27102/3/2012, prin sentinta civila nr. 8429/02.10.2013, Tribunalul Bucuresti a respins, pe fond, ca neintemeiata actiunea contestatorului. Instanta de recurs (Curtea de Apel Bucuresti), prin decizia nr. 1574/13.03.2014 pronuntata in recursul formulat de catre contestatorul Tiberiu Ivascu, a admis recursul contestatorului si a modificat sentinta atacata, dispunand anularea deciziilor de concediere emise de SNN, reintegrarea contestatorului Tiberiu Ivascu pe postul detinut anterior concedierii, obligarea SNN la plata catre contestator a unei despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate, precum si celelalte drepturi de care Tiberiu Ivascu ar fi beneficiat de la data concedierii si pana la efectiva reintegrare, obligarea SNN la suportarea cheltuielilor de judecata in cuantum de 5729,42 de lei catre Tiberiu Ivascu.

In prima instanta, la Tribunalul Bucuresti (intr-un complet alcatuit din 3 persoane, 1 judecator si 2 asistenti magistrati), SNN a castigat dar in recurs, la Curtea de Apel Bucuresti (complet tot de 3 persoane), recursul formulat de catre Ivascu a fost castigat de acesta.

**Analiza cauzelor care au condus la efectuarea platilor in suma de 278.246 lei, reprezentand despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate, precum si alte drepturi, pentru concedierea unui angajat al SNN (la care se adauga contributia entitatii la bugetele asigurarilor sociale, in suma de 76.542 lei)**

Nu consideram ca o atare situatie este imputabila cuiva, in conditiile in care, odata cu Tiberiu Ivascu, urmandu-se exact aceeasi procedura, au mai fost concediati inca 2 salariati, unul dintre acestia nu a contestat decizia luata de societate dar celalalt a contestat decizia si, atat la fond, cat si in recurs, societatea a castigat, speta fiind similara cu cea a lui Tiberiu Ivascu.

**Nu se poate retine ca societatea ar fi vinovata in orice litigiu pe care instantele l-ar solutiona in defavoarea ei. Aceasta interpretare nu este legala.**

Astfel, atata timp cat nu exista o culpa din partea SNN cu privire la speta analizata, nu exista niciun argument pentru care SNN ar trebui sa recupereze aceste sume care au fost platite in baza unei hotarari definitive si irevocabile, in conformitate cu prevederile legale.

In fapt, practica instantelor nu este una unitara. Instancele au interpretari diferite si abordari neunitare in spete similare, dovada in acest sens fiind inclusiv faptul ca SNN a castigat in prima instanta acest litigiu, trei specialisti in dreptul muncii, respectiv un judecator si doi asistenti judiciari, apreciind ca SNN a procedat in mod corect si legal. Nu se poate considera ca, in indeplinirea atributiilor de serviciu si, respectiv, in indeplinirea atributiilor de administrator, o masura de eficientizare a activitatii SNN prin reorganizare, luata cu buna-credinta si cu respectarea prevederilor legale, poate sa dea nastere la un prejudiciu atata timp cat ar trebui dovedita o fapta culpabila a persoanelor implicate in luarea acestei decizii.

Mai mult decat atat, in cadrul unui alt litigiu cu privire la aceeasi reorganizare, SNN a avut castig de cauza. Astfel, intr-o speta similara, fostul consilier Mihai Marin, caruia i s-a desfacut contractul de munca in aceeasi perioada cu Tiberiu Ivascu, in cadrul aceluiasi proces de reorganizare, a contestat aceasta masura (dosarul nr. 4945/105/2012). In acest caz, atat instanta de fond – Tribunalul Prahova (sentinta civila nr. 118/17.01.2013), cat si cea de recurs – Curtea de Apel Ploiesti, au respins contestatia formulata de Marin Mihai, respectiv recursul acestuia impotriva sentintei de fond, retinand, printre altele, ca decizia de concediere a lui Marin Mihai (avand acelasi continut de fond cu cea a lui Ivascu Tiberiu) cuprinde mentiunile prevazute ca obligatorii, contrar sustinerilor contestatorului Marin Mihai, fiind indicate atat motivul concedierii cat si durata preavizului, de asemenea, faptul ca nu era necesar avizul sindicatului (asa cum contestatorul pretindea, in mod neintemeiat), faptul ca desfiintarea postului ocupat de contestator a fost argumentata prin aceea ca postul de consilier ocupat de acesta nu isi mai justifica existenta.

In sustinerea argumentelor expuse mai sus analizam rationamentul instantelor de judecata care au condus la solutiile diametral opuse din prima instanta si instanta de recurs.

Astfel, in concret, raportat la litigiul dedus judecatii, instanta de fond (Tribunalul Bucuresti) a retinut urmatoarele aspecte:

- Faptul ca Tiberiu Ivascu nu a fost in masura sa dovedeasca catre SNN, ca la data emiterii deciziei de concediere era in stare de incapacitate temporara de munca (altfel spus, nu a fost in masura sa dovedeasca ca a comunicat catre SNN ca era in concediu medical), desi potrivit CCM al SNN avea obligatia sa instiinteze unitatea, in 24 de ore, despre aparitia unei astfel de stari de incapacitate temporara de munca; nu a fost in masura sa demonstreze ca a existat vreun motiv obiectiv care l-ar fi impiedicat sa informeze SNN despre starea de incapacitate temporara de munca – in acest caz, neexistand culpa societatii – ci a salariatului, instanta de fond a retinut ca decizia nr. 177 de concediere emisa de SNN nu a incalcat dispozitiile art. 60 Codul muncii (pag. 24 sentinta Tribunalului Bucuresti);
- Intrucat conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca o decizie de concediere, reglementate de art. 252 Codul muncii, nu se aplica atunci cand concedierea este dispusa in baza art. 65 Codul muncii (ca in cazul din speta cu Ivascu), decizia de concediere emisa de SNN este valabila, nu este nula (pag. 25 sentinta Tribunalului);
- Tribunalul a retinut ca decizia de concediere mentioneaza actele care au stat la baza adoptarii acestei masuri fata de Ivascu si indica succinct si cuprinsul acestora, astfel incat, din coroborarea acestora, se deduc si motivele care au stat la baza masurii;
- Din organigramele depuse la dosar rezulta ca desfiintarea postului ocupat de Ivascu a fost efectiva (pag. 25 sentinta Tribunalului);
- Oportunitatea desfiintarii unui departament sau a unei structuri distincte din cadrul unitatii angajatoare este o masura de management care nu poate fi cenzurata de catre instanta de judecata (pag. 26 din sentinta Tribunalului);
- In cazul de fata se constata ca masura reducerii posturilor de consilieri [...] a fost o masura de management [...] si s-a aplicat mai multor personae aflate in aceeasi situatie, nu numai contestatorului fata de care angajatorul a dat dovada de buna credinta (pag. 26);
- Urmare a celor de mai sus, Tribunalul retine ca postul ocupat de contestator a fost in mod real si serios desfiintat de intimata (pag. 26);
- Avand in vedere considerentele de mai sus, Tribunalul apreciaza ca decizia contestata este legala si temeinica, motiv pentru care va respinge capatul de cerere [...] (pag. 26 sentinta Tribunalului);
- Cea de-a doua decizie emisa de SNN – 227 – s-a emis numai pentru prelungirea termenului de preaviz, si, deci, nu reprezinta o decizie de concediere de sine statatoare [...] motiv pentru care sustinerile contestatorului apar ca neintemeiate, emiteria ei fiind impusa chiar de lege, care impune



includerea preavizului in decizia de concediere (pag. 26-27 sentinta Tribunalului).

Instanta de recurs (Curtea de Apel Bucuresti) a retinut urmatoarele aspecte:

- Niciuna dintre cele doua decizii emise de SNN nu arata in concret care au fost motivele care au determinat concedierea lui Ivascu, ambele facand numai trimitere la o serie de documente, motivele concedierii numai deducandu-se din deciziile SNN, nefiind mentionate in concret si efectiv (pag. 10 din decizia Curtii de Apel);
- Cauza concedierii nu poate fi confundata cu motivele ce au dus la concediere, desfiintarea locului de munca ocupat de Ivascu fiind cauza a concedierii (pag. 10);
- Niciuna dintre cele doua decizii emise de SNN nu respecta prevederile legale referitoare la indicarea duratei perioadei de preaviz, ceea ce conduce la nulitatea absoluta a deciziei (pag. 12 decizia Curtii de Apel);
- A doua decizie emisa de SNN este si ea lovita de nulitate intrucat la data emiterii ei SNN nu ar mai fi avut calitatea de angajat al lui Ivascu (pag. 13);
- Instanta de recurs a analizat cauza sub toate aspectele, examinand, din oficiu, legalitatea emiterii deciziilor (pag. 14).

## **II. Lipsa motivarii in drept a abaterii de la legalitate mentionata in actele administrative emise de Curtea de Conturi**

In continuarea vom prezenta prevederile legale invocate de auditorii publici externi in cuprinsul Raportului, Deciziei si Incheierii ca fiind incalcate precum si argumentele pentru care consideram ca, fie aceste prevederi nu sunt aplicabile spetei, fie, in realitate, nu exista nicio incalcare a acestor prevederi legale:

### (i) prevederile art. 142 alin. 1 si art. 144<sup>1</sup> alin. 1 din Legea nr. 31/1990

Prevederile art. 142 alin. 1 si art. 144<sup>1</sup> alin. 1 din Legea nr. 31/1990 se refera la obligatiile generale ale membrilor Consiliului de Administratie cu privire la indeplinirea tuturor actelor necesare si utile pentru realizarea obiectului de activitate al societatii si la faptul ca acestia isi vor exercita mandatul cu prudenta si diligenta unui bun administrator. Auditorii publici externi nu au detaliat nici in raport si nici in decizie modalitatea in care administratorii ar fi incalcat aceste obligatii prevazute de Legea nr. 31/1990. Nerecuperarea unor sume platite in baza unor hotarari ale instantelor de judecata definitive si irevocabile ca urmare a unor decizii ale organelor corporatiste cu puteri decizionale in cadrul companiei (adunarea generala a actionarilor si consiliul de administratie) nu poate fi in niciun caz considerata o incalcare a obligatiilor prevazute de Legea nr. 31/1990 pentru administratori prevazute mai sus.

### (ii) prevederile art. 253, 254 si urmatoarele din Codul Muncii

SNN nu a incalcat prevederile art. 253, 254 si urmatoarele din Codul Muncii intrucat consideram ca nu a existat o culpa a vreunui angajat al SNN pentru spetele descrise mai sus, aceste situatii fiind consecinta implementarii unor hotarari judecatoresti. Instantele de judecata au putere discreționara in a judeca. Sumele platite de societate, reprezentand drepturi banesti acordate in baza unor decizii civile judecatoresti irevocabile, nu pot fi calificate drept "pagube" aduse societatii. Aceste sume au fost platite in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, pronuntate de instante de judecata in solutionarea unor litigii, asadar plata lor a fost o obligatie pentru societate, nu o facultate.

### (iii) prevederile 2022 din Codul Civil

SNN nu a incalcat prevederile art. 2022 din Codul Civil intrucat acest text prevede principiul general aplicabil contractelor de mandat cu pluralitate de mandatar care stabileste raspunderea solidara a mandatarilor fata de mandant; din nou, suntem in situatia in care SNN nu avea cum sa incalce acest principiu in spetele prezentate atata timp cat SNN are calitate de mandant fata de membrii Consiliului de Administratie si acest text se refera la raspunderea mandatarilor si nu la raspunderea mandantului;

### (iv) prevederile art. 18 lit. B paragraful 3 din Statutul SNN

SNN nu a incalcat prevederile art. 18 lit. B paragraful 3 din Statutul SNN intrucat acest text stabileste

raspunderea societatii fata de directorul general in cazul revocarii nejustificate a acestuia din functie, in conditiile legii si ale contractului de mandat si administrare, raspundere care a intervenit deja si care a fost constatata de instanta de judecata, SNN punand in aplicare hotararile definitive si irevocabile ale instantei cu privire la acest aspect;

(v) prevederile art. 3,5 si 7 din OG nr. 119/1999 cu privire la controlul intern si controlul financiar preventiv

SNN nu a incalcat prevederile art. 3,5 si 7 din OG nr. 119/1999, deoarece nu au avut loc incalcarile ale legalitatii in sensul determinat de catre Curtea de Conturi. Platile, nu pot fi cenzurate prin prisma prevederilor referitoare la incalcarea legalitatii si regularitatii, deoarece sunt intemeiate pe hotarari definitive si irevocabile care nu mai pot fi judecate de niciun organ de control intern sau extern. Aceste plati au respectat prevederile legale si nu au incalcat principiul regularitatii de operatiune ce respecta ansamblul principiilor si regulilor procedurale si metodologice care sunt aplicabile categoriei de operatiuni din care face parte. Astfel, SNN a verificat hotararile definitive si irevocabile din doua perspective: a existentei titlurilor executorii si a cuantumului sumelor la plata carora, subscrisa a fost obligata de catre instantele de judecata

### **III. Inexistenta unei fapte ilicite care sa poata atrage raspunderea civila**

In toate cele trei litigii, SNN a actionat in buna credinta, urmarind in fata instantelor de judecata apararea drepturilor si intereselor sale.

Sumele platite de societate, reprezentand drepturi banesti acordate in baza unor hotarari judecatoresti irevocabile, nu pot fi calificate drept "*pagube*" aduse societatii deoarece au fost platite in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, pronuntate de instante de judecata in solutionarea unor litigii, asadar plata lor a fost o obligatie pentru societate, nu o facultate.

Potrivit art. 371<sup>1</sup> și urm. din vechiul Cod de procedură civilă, o obligație stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu și care nu este adusă la îndeplinire de bunăvoie de debitor, se face prin executare silită, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlu executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare. **Hotararile pronuntate de catre instantele judecatoresti pe fond sunt executorii si obligatorii pentru SNN. Mentionam ca in prezentele cauze, sumele la care SNN a fost obligata la plata, detaliate mai sus, au fost stabilite prin hotarari judecatoresti definitive si irevocabile.** Mai mult decat atat, potrivit art. 287 alin. 1 lit. a) din Codul Penal, constituie infractiunea de nerespectare a hotararilor judecatoresti impotrivirea la executare. Astfel, SNN avea obligatia legala de a pune in executare hotararile judecatoresti definitive si irevocabile mentionate mai sus prin care SNN a fost obligata de instanta sa plateasca despagubiri (daune interese).

Totodata, prin punerea in executare a titlurilor executorii mai sus referite nu au fost produse pagube sau prejudicii societatii in sensul definitiei date termenului de prejudiciu in Regulamentul Curtii de Conturi.(prejudiciu = "o pierdere provocată patrimoniului public sau privat al statului, al unei unități administrativ-teritoriale ori al unei entități publice a acestora, ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite.").

In ceea ce priveste prejudiciul, acesta are la baza o fapta ilicita care este contrara legii si regulilor de convietuire sociala sau bunelor moravuri, or, in spetele analizate, consideram ca nu pot fi considerate fapte ilicite cele care sunt conforme cu prevederile legale aplicabile, respectiv cu prevederile Legii nr. 31/1990 si ale Codului Muncii.

Consideram ca SNN nu are temei legal pentru recuperarea daunelor-interese achitate, atata timp cat plata acestora s-a facut in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile si in baza prevederilor Legii nr. 31/1990, a Codului muncii, a Codului de procedura civila.

Intrucat, asa cum am demonstrat mai sus, nu exista nicio incalcare a prevederilor legale aplicabile prin plata despagubirilor stabilite de instanta de judecata, obligatia impusa in cazul SNN de a recupera prejudiciul reprezinta o incalcare a dispozitiilor art. 33 alin. 3 din Legea nr. 94/1992.

In plan procesual, implementarea masurii dispuse de Curtea de Conturi se poate transpune in promovarea unei actiuni pentru atragerea raspunderii civile delictuale de catre SNN impotriva persoanelor responsabile.

Or, conditiile pentru antrenarea raspunderii, respectiv existenta unui prejudiciu, existenta unei fapte ilicite, existenta unui raport de cauzalitate intre fapta ilicita si prejudiciu si existenta vinovatiei in savarsirea faptei, nu sunt intrunite in ceea ce priveste cele retinute de Curtea de Conturi atata timp cat faptele care au condus la plata de daune au fost in conformitate cu prevederile legale, realizate fie in implementarea hotararilor actionarilor cu privire la revocarea unor administratori si a directorului general, fie in implementarea unei decizii a consiliului de administratie cu privire la reorganizare.

In analiza motivelor de nelegalitate a actelor administrative apreciem ca prezinta relevanta si verificarea indeplinirii conditiei privind existenta prejudiciului intrucat acesta nu este dovedit prin simplul fapt al platii despagubirilor. Verificarea acestei conditii este esentiala in raport de faptul ca numai in cazul existentei unor abateri de la legalitate, care au determinat producerea unor prejudicii pot fi stabilite masuri pentru recuperarea lor, astfel cum prevad dispozitiile Legii nr. 94/1992 si ale Regulamentului privind organizarea si desfasurarea activitatilor specifice Curtii de Conturi.

Din perspectiva dispozitiilor legale invocate, prejudiciul apare ca incert intrucat, auditorii publici externi au considerat ca e necesara reanalizarea si prezentarea analizei consiliului de administratie si adunarea generala a actionarilor.

Din actele administrative se poate constata ca, in viziunea auditorilor publici externi, prejudiciul **este prezumat si implicit**, fara a se face dovada in concret a elementelor care compun acest prejudiciu.

Nici in ceea ce priveste conditia vinovatiei nu se poate face dovada ca presupusa fapta ilicita este imputabila persoanelor identificate de Curtea de Conturi, adica acestia sa fi avut vreo vina atunci cand au savarsit-o, argumentele expuse anterior in sustinerea inexistentei faptei ilicite venind, implicit, si in dovedirea nevinovatiei.

#### **IV. Concluzie**

Avand in vedere cele mentionate precum si masura dispusa la pct. II.9 din **Decizia nr. 16/11.05.2015**, consideram ca nu exista abateri de la legalitate prin plata unor despagubiri in baza unor hotarari definitive si irevocabile ale instantelor de judecata care sa conduca la luarea unor masuri pentru recuperarea sumelor evidentiate la pct.II.7 din Decizie.